

ԲԱՆԱՍՏԵՂԾԱԿԱՆ

«... ՏԵՍԱՔ ԶԼՈՅՍ ԵՐԵԿՈՅԻՍ»

Լոյսը զուարթ երեկոյեան,
 Պայծառ, լազուարթ
 Կամարներէն,
 Մշտանորոք
 Ու մշտավառ,
 Հըրաբորբոք երկիր կ'իջնեն
 Շարան շարան երկնի ջահէն
 Պրկուած աստղեր:
 Այլուն-փայլուն
 Հազար լոյսեր, հազար սէրեր,
 Հազած թելեր Սինայ բոցէն
 Յօրինուած,
 Կարծես առոյգ թռչիլ ուզող
 Ոսկի այծեամ, կու գան բազմիլ
 Սուրբ Յակոբայ ջահերուն:

Բիւրեղներու կըրակներէն
 Բիւրեղացած ոսկի ցոլքեր,
 Կը պսպղան փոսփորափայլ,
 Պատերն ի վեր մայր տանարին:
 Մագիլ մագիլ պտոյտ կու գան,
 Զետեղելու թագ մը ինչպէս՝
 Ադամանդեայ, բոցկլտուն,
 Ճակատն ի վար աղօթաբոյր
 Դարեր գրկած Սուրբ հայրերուն:
 Եւ պսպղուն հոյլ մը լոյսեր
 Անօթեան ու շրջուն,
 Թափօր բռնած կու գան կառչիլ
 Երկնէն կախուած
 Արծաթակուռ կանթեղներուն:

Մինչ դեռ լոյսեր զուարթ լոյսեր
 Կարմըրայեղց ու բազմաթոյր,
 Փախուստ տուած ծիրաներփնեան
 Զահէն կախուած,
 Կիրակմտեան բոյրով ցնծուն
 Կը բոլորուն ոլոր ոլոր,
 Խնկածորան բուրվառներէն
 Աղօթ սփռող գորշ ամպերուն:

Լոյսերն ինչպէս ոսկի սիւներ,
 Եօթնաստեղեան երկինքներէն,
 Դարձեալ կ'իջնեն շարան շարան
 Ուսած յոյսեր,
 Անհուպ նամբէն հրաբորբոք,
 Կը թափանցեն Սուրբ Յակոբայ
 Ճակտէն բացուած գաղտնի անցքէն,
 Ու կը բազմին վեհանձնօրէն
 Սուրբ Սեղանի
 Ոսկեվարար նախշերուն:

Իսկ ես, անդին, իբր ուխտաւոր,
 Երբ ծնկաչոք մօտեցայ
 Համբուրելու այտն աղուոր
 Մատրան տիրոջ,
 Նայուածին մէջ այդ պատանին
 Կը ցոլանար, ժպիտովն իր
 Խանձարուրում:
 Կարծես յիշեց փայլուն դէմքով՝
 Մոմի լոյսով՝ շողշողուն
 Շնորհի հայցող պատանին,
 Երբ իր ձայնով դեռ կաթնասուն
 Արգելափակ իր շրթներուն
 Կու տար աւիւն,
 Աղօտ խօսքի փոխարէն,
 Զայնակցելու ժայթգիլ ուզող
 Աղօթներուն:

Մրրակայոյզ սիրտն իր փարթամ
 Կարմիր ինչպէս արինաբամ:
 Նայուածն իր սուրբ դրած պատուար
 Երկհազարամեայ բերդ մը կուռ:
 Ականջալուր տարտամ շրջուն
 Անհրապոյր յոյլ փայլերուն:
 Ժպիտն անոյշ իր շրթներուն
 Կանչն էր շիջող
 Անվերադարձ խոստումներուն:
 Դարձեալ,
 Ժպտուն նայուածին մէջ,
 Խորունկ, փայլուն,
 Արտասունքի նոր լնացած՝
 Փխրուն ակունք կար այնտեղ:

Ժամանակի ժանգէն անցած,
Ինչպէս պապակ
Վարդ մը՝ խամրած,
Բորբ լոյսերը շարան բռնած,
Կամաց կամաց ինկան ցած:
Ու հեռացող լոյսերուն հետ
Սուրբերն համակ մտան բուն:
Ու ես դարձեալ երկիւղած,
Մատրան տիրոջը ծնկաչոք,
Աղօթք կ'պած շրթներուս
Թոթովանով մը երկչոտ,
Իր օրհնանքը խնդրեցի:

ԶԱՐԵՀ ԹՕՓԱԼԵԱՆ